

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

At finde den rigtige balance, den rigtige afvejning af disse forskellige hensyn, er imidlertid ikke så ligetil; det er også en af de ting, vi må tale om i udvalget. At det er nødvendigt, at den nuværende eksamensordning ved seminarierne ændres væsentligt, derom er der ingen tvivl. Derfor mener jeg, det er godt, at spørgsmålet er rejst så stærkt, som det er ved denne lejlighed.

Det glæder mig meget, at forskolelærerinderne nu får en bedre placering indenfor skolevæsenet, det har de ærligt fortjent. Deres indsats i skolearbejdet berettiger dem i fuldt mål til at blive anerkendt som velegnede til en gerning i skolen. I vor tid er alle enige om, at småbørnsundervisning stiller særlige krav. Den 4-årige uddannelse, som spænder over så vidt et område, når lærerne skal kunne undervise i alle folkeskolens klasser og børn i alle aldre, gør det umuligt for de vordende lærerinder og lærere under den almindelige uddannelse at samle sig om småbørnsundervisning i så stor udstrækning, som de måske kunne ønske, men 2½ års uddannelse til småbørnsundervisning, hvor man kan samle sig om undervisningen af børn i de første aldersklasser af skolen, kan give disse kvinder i forskoleseminarier, småbørnsseminarier, eller hvad det nu skal hedde, et virkelig godt grundlag at gå ud med til undervisningen i skolen. Det er klart, at en sådan lærerinde i almindelighed ikke er kvalificeret til at undervise de ældste børn i skolen, men i de første klasser vil hun mange gange have bedre forudsætninger for at kunne løse opgaven. Iøvrigt viser det sig jo, at der både indenfor forskoleseminarieuddannelsen og børnehvelærerindeuddannelsen er meget frisk og nyt pædagogisk, som der kan læres en hel del af også i den øvrige læreruddannelse. Jeg tror ingeniunde, man skal undervurdere den betydning, det har haft og fremdeles kan få. Småbørnslærerinderne kan blive et naturligt led i den samlede undervisning i folkeskolen.

Den kritik, der er rejst imod, at man åbner adgang for småbørnslærerinder til byskolerne, mener jeg ikke er sagligt begrundet. For det første afhænger det af byerne, om de vil have disse lærerinder, der nu uddannes i et meget lille tal. For det andet

tror jeg, at man mange steder i byerne vil være veltjent med at få dem.

Om studenteruddannelsen skal jeg kun sige, at jeg synes, den har vist sig at virke særdeles tilfredsstillende. Jeg var betænkelig, da vi i sin tid gennemførte ordningen, men jeg erkender, at den har fået en plads i læreruddannelsen, som berettiger den til at komme ind under lovens faste rammer. Der er også gennem denne islet fra studenterkredse, som er kommet til seminarierne i disse år, skabt noget betydningsfuldt, som jeg tror vil være til gavn for skolen i fremtiden.

Jeg ved, at der i seminariekredse er stor betænkelighed ved den i § 17 foreslåede sammensætning af seminarierådet. Det er et af de spørgsmål, vi bør tale om i udvalget.

Iøvrigt kan jeg på mit partis vegne tilsige ministeren et godt medarbejderskab under lovforslagets videre gang her i tinget med det formål at nå frem til et positivt resultat.

Alvilda Larsen: Overfor to forhenværende undervisningsministre, en skoleleder og vistnok to lærere som ordførere må jeg tale som lægmand, og jeg vil da gerne udtale, at jeg anser det forslag, som vi behandler her i dag, for overordentlig betydningsfuldt. Som moder til skolesøgende børn ved jeg, hvilken stor rolle skolen spiller, ikke bare for børnene, men også for forældrene. Skolen har i dag i byerne børnene den største del af dagen, og lærernes forhold til børnene, deres måde at undervise på, det, de lærer børnene eller ikke lærer dem, er af meget vidtrækkende betydning og giver skolen og lærerne en indflydelse, der går meget, meget dybt. Hvor meget børnene lærer, og hvordan de lærer det, bestemmer jo i høj grad børnenes hele tilværelse, ja, sætter sine spor for hele livet. Jeg ved også af erfaring, at emnet „skole og børn“ er et af dem, der i dag næsten optager mødre mest. Til møder og foredrag, i studiekredsen er de emner, der har den største interesse og tilslutning; „skolen“ og „børnene“. Det er endda sådan, at disse emner rejses med meget stor styrke i enhver diskussion, uden at de har nogen som helst forbindelse med det emne, man måske havde indkaldt til diskussion om. Jeg tror, at forældrenes interesse i skolen aldrig